

Öppen skrivelse till rådet för Martinus Institut och till andra intresserade: Bemötande av anklagelser som rådet riktat mot mig som skäl för min avstängning som medarbetare

Jag vill med denna skrivelse bemöta och ur min synvinkel förklara bakgrunden till de anklagelsepunkter som riktats mot mig i rådets mail om min avstängning som jag mottog den 22 maj 2022. Nämnade mail innehåller ett enhälligt beslut från rådet att stänga av mig som medarbetare för Martinus Institut. Avsikten med denna min skrivelse är inte bara att min person i rådets mail framställs i dålig dager, men jag har funnit det angeläget att belysa den problematik som ligger till grund för rådets beslut utifrån ett annorlunda perspektiv.

Det är min förhoppning att skrivelsen mottages på högsta allvar, men jag förväntar inget svar. Det är för övrigt min önskan att den arkiveras och bevaras för framtida människors granskning av de nu rådande meningsskiljaktigheter bland intresserade av Martinus verk med titeln Det Tredie Testamente.

Till denna skrivelse bifogas följande dokument:

- Samma öppna skrivelse i pdf-format
- rådets mail som skickades till mig den 22 maj 2022 följt av ytterligare ett mail från rådet som enbart skickades ut till medlemmar av Undervisningsgruppen och Översättargruppen
- Rolf Elvings utkast till en samarbetsstruktur baserad på Martinus anvisningar till rådet mellan år 1974 och 1981

Denna skrivelse är disponerad på följande sätt:

- a) Bakgrunden till min kritik av rådet för Martinus Institut
- b) Kritik av rådet som jag diskuterat på sociala medier
- c) Påstådda personangrepp
- d) Ospecificerade samarbetsproblem
- e) Slutkommentarer

En bidragande orsak till de nu rådande meningsskiljaktigheterna tycks vara två OLIKARTADE synsätt som kommit på kollisionkurs med varandra. Rådet verkar i stor utsträckning betrakta sitt beslutsfattande som en INTERN angelägenhet som inte angår någon utomstående och som därför bör hanteras med största diskretion och undanhållas från offentlig granskning. Andra betraktar Martinus Saks utveckling som en GEMENSAM öppen angelägenhet som berör alla människor som inspirerats djupt av innehållet i Martinus verk. Jag vill betona att min kritik av rådet för Martinus Institut handlar om rådets AGERANDE genom en lång rad av år. Kritiken riktar sig alltså INTE mot några enskilda personer och inte till någon av de många rådsmedlemmarna som suttit i rådet under sin mandatperiod.

Bakgrunden till min kritik av rådet för Martinus Institut

- 1) Min huvudsakliga kritik handlar om en långvarig rättsprocess och dess konsekvenser. Rättsprocessen startade upplysningsvis mot fyra andligt intresserade personer år 2013, som anklagades för att ha brutit mot institutets copyrightregler genom att olovligen ha tryckt "piratkopior" av Martinus litteratur.

Upptakten till de fyra personernas överträdelse av copyrightsreglerna var de av Martinus Institut sanktionerade, moderniserade och reviderade bokutgåvorna av Martinus litteratur. Alla dessa utgåvor har reviderats efter författarens fränfalle. Med tanke på att Martinus texter reviderats långt UTÖVER rättande av enbart stavfel och felskrivningar, borde all litteratur även finnas tillgänglig med oförändrad text för den som så efterfrågar. Detta vill säga i form av oförändrade utgåvor så som de förelåg direkt från Martinus egenhändigt godkända texter utan inblandning av andra personer än författaren själv.

Att rättelserna i de nu reviderade bokutgåvorna i stor utsträckning refererar tillbaka till Martinus MASKINSKRIVNA manuskript kan ifrågasättas med tanke på att han därefter själv varit med och läst korrektur och godkänt de första bokutgåvorna under sin fysiska levnad.

På grund av ökad efterfrågan har Martinus Institut på senare tid valt att även tillgängliggöra en del av de första bokutgåvorna, nämligen samtliga sju band av Livets Bog. Men all övrig litteratur finns endast tillgänglig i form av institutets reviderade utgåvor. Det är för övrigt betänkligt att institutet i de nyutgivna oförändrade bokutgåvorna av Livets Bog har infogat en uppmaning till läsarna att hellre läsa institutets moderniserade och reviderade utgåvor!

- 2) För att skydda copyrighten mot de fyras olovligen "piratkopiering" av de första utgåvorna i faksimilform inleddes en långt utdragen rättsprocess i mars 2013, där de fyra personerna ställdes till svars för att ha överträtt reglerna för institutets copyright. Rättsprocessen beräknas till dags dato ha kostat Martinus Institut omkring FYRA MILJONER Dkr i advokatombkostnader! I den slutgiltiga domen för detta tvistemål fick Institutet rätt, varefter de fyra anklagade (varav en person hann avlida innan processen avslutades) dömdes att betala ett skadestånd på mer än TVÅ MILJONER Dkr!

Mina kommentarer:

Man kan fråga sig om det verkligen var nödvändigt att inleda en rättsprocess för att lösa denna konflikt. När vi ser tillbaka i backspegeln kan vi konstatera att hela fyra miljoner Dkr av institutets gåvogivares pengar har förbrukats genom åren till att betala dyra advokaträkningar! Domen är visserligen helt korrekt ur juridisk synvinkel, men betyder det därmed att den även var MORALISKT berättigad? Det bör framhållas att de dömda med ett undantag är pensionärer och att ingen av dessa personer är förmögen! Domen innebär därmed en livslång avbetalning för de inblandade av deras skuld på mer än två miljoner Dkr, vilket utan tvivel försvårar deras möjlighet att upprätthålla en normal levnadsstandard!

Martinus Institut har genom rättssaken fått juridiskt stöd, och dess copyright har fastställts en gång för alla. Kunde man då inte ha nöjt sig med att ha uppnått detta primära syfte utan att avkräva privatpersoner ett sådant enormt stort skadestånd? Institutet har som jag förstått saken

tillgång till tillräckligt stora ekonomiska resurser genom gåvor och annat för att kunna efterskänka penningbeloppet.

Om man i stället från början hade ansträngt sig mer för att nå fram till en humanare lösning på konflikten, skulle Martinus Institut slippit betala dyra advokaträkningar och de nu dömda skulle ha sluppit det ok som det innebär att under oöverskådlig tid tvingas betala av på sin stora skuldbörda. Att efterskänka denna skuld skulle innebära en verkligt kärleksfull lösning, som hade kunnat bidra till att undanröja många av de meningsskiljaktigheter som ligger till grund för rådande konflikt och skapa förutsättningar för ömsesidig försoning och förlåtelse!

- 3) Rådet för Martinus Institut har avvikit från många av de instruktioner som Martinus gav till sitt råd under en lång rad år av möten mellan år 1974 och 1981 innan sin bortgång. Dessa rådsmöten finns dokumenterade på inspelade ljudband och har därefter transkriberats till text i form av de så kallade "rådspappren". I dessa framgår det att Martinus mycket bestämt har avrått rådet från att starta rättssaker!

Här följer några citat från nämnda rådspapper där Martinus uttalar sig om just RÄTTSSAKER. Citaten är visserligen hämtade ur sitt sammanhang och härrör från samtal kring flera olika ämnesområden, men det framgår likväl med all tydlighet hur Martinus såg på detta med rättssaker:

Derfor er det, jeg mener, - vi skal ikke til at lave retssager. Så kommer vi jo ingen vegne. Så er vi ikke det endelige (22 januari 1974).

Jo, men det er ... vi kan jo ikke ... vi kan ikke optræde med retssager og sådan noget. Det er ikke på den måde, at vi skal beskytte os (22 januari 1974).

Sagen skulle jo nødvendig komme ud i retssager og den slags ting (5 februari 1974).

Vi skal jo bort fra disse retsforfølgelser (5 mars 1974).

For vi kan jo ikke ligge og rode ... så kan vi måske ligge og rode i retssager hele tiden. Og det kan denne sag jo ikke være med til. Nej denne sag eller denne videnskab er jo givet til alle mennesker. Det er ligesom luft og vand. Det er til alle mennesker. Jeg har fået det, at jeg skal lave det og udgive det. For den vej skal det jo gå. Luften og lyset går jo ad andre veje. Men dette her må være helt frit (5 augusti 1975).

- 4) Rådet kan också kritiseras för att ha ändrat flera av stiftelsens ursprungliga stadgar från 1982, vilka enligt stiftelsens regler INTE fick lov att ändras. INGRID HOLCK har gjort en grundlig research och dokumenterat alla ändringar som företagits genom åren.
- 5) Rådet har inte beaktat ROTATIONSPRINCIPEN som fastställer antalet suppleanter och antalet fasta rådsmedlemmar samt tidslängden för deras respektive mandat. Den nuvarande förmannen har till exempel suttit kvar i rådet i mer än FYRTIO år, vilket omöjliggör den rotation av ledamöter som ursprungligen avsågs! En annan tidigare rådsmedlem satt kvar i hela TOLV år!

Några citat från rådspappren:

Martinus: Derfor må der ikke være nogen mur omkring ... der må ikke være nogen begrænsninger ... ikke nogen sekt eller navn ... det er en videnskab, som vi søger at opfylde. Men det kan jo også være farligt, hvis man lader et flertal få alt for megen magt på en bestyrelse. Den kan jo smide en bestyrelse af. Selvom den er aldrig så god (5 mars 1974).

NN: synes du, det er for meget, at et bestyrelsesmedlem sidder i 12 år?

Martinus: Ja, det er det. En meget dygtig mand kan få en farlig magt på tolv år, og det er det, vi skal forhindre, - der er ingen, der skal ha magt. Det hele er jo allerede bestemt (14 oktober 1980).

- 6) Rådsmedlemmarna kan slutligen kritiseras för att de alltsedan Martinus frånfälle uppbär ansvar för att flera kompetenta medarbetare har entledigats enbart på grund av att de förhållit sig kritiska till rådets politik. Ett par av dessa har för övrigt haft en mycket nära relation till Martinus själv! För närmare upplysning se Marja och Anders Silverfalls blogg, där det finns en sammanställning av medarbetare som avskedats genom åren: <https://martinusportal.se/sakens-historia-avskedanden-genom-aren-av-medarbetare-pa-martinus-institut>

Några citat från rådspappren:

Vi kan ikke nægte nogen at være med (5 mars 1974).

Alt det, der er i foreninger og sammenslutninger, det er det, der laver spektakler. For når nogen er kommet godt ind i en sag, og de så laver noget, så skal de smides ud. Der er ikke nogen, der skal smides ud af vores. De er aldrig smidt ind. De går ind og ud af sig selv (20 september 1977).

Kritik av rådet som jag diskuterat på sociala medier

Som ett skäl till min avstängning anförs kritik mot rådet för Martinus Institut som jag framfört i diskussioner på sociala medier. Det stämmer att jag där har riktat kritik mot rådet.

Facebook utgör ett unikt medium för fria diskussioner som normalt tillåter stor yttrandefrihet under ansvar. Det fungerar lite som en känslomässig säkerhetsventil, där frågeställningar som annars inte får utrymme kan dryftas med andra intresserade människor. Av denna anledning har jag valt att diskutera sådana frågor som ligger mig extra varmt om hjärtat på just sådana fora med fokus på saker som har anknytning till Martinus verk och dess utbredning.

Jag erkänner gärna att jag stundtals har uttryckt mig hårt och i "stridens hetta" gjort mig skyldig till verbala övertramp och förflugna ord. Men det är en inte helt ovanlig jordmänsklig reaktion när man känner frustration över att inte bli lyssnad på eller tagen på allvar. Jag är inte desto mindre ledsen över om någon har tagit illa vid sig fördenskull. Den som upplever sig vara mer fullkomlig i moraliskt hänseende må "kasta första stenen"!

Det bör i detta sammanhang framhållas att jag i egenskap av medarbetare aldrig har diskuterat nämnda problem med gäster på Martinus Center Klint eller inne på Martinus Institut i samband med mina uppgifter som undervisare eller i översättargruppen. Mina "försyndelser" på sociala medier må för övrigt vägas mot den av rådet startade rättsprocessen, de enormt stora advokatsomkostnaderna som dränerat institutets ekonomi genom de senaste åren, samt den stora penningssumma som har avkrävts från de dömda i rätten!

I rådets mail till mig påpekas det vidare att utvalda medarbetare och representanter för Martinus Institut under loppet av de senaste åren inviterat mig till samtal vid flera tillfällen angående min kritik av rådet på sociala medier. Vid det senaste mötet kände jag i min naivitet en viss förhoppning om en ny och mer öppen attityd från rådets sida. Men tyvärr grusades dessa förhoppningar tämligen snabbt. Jag har nämligen inte upplevt nämnda samtal som DIALOG på jämlik basis utan snarare som en form för "husförhör" där avsikten har varit att tala mig "tillrätta". Det har alltså inte känts som samtal från människa till människa utan snarare som TILLRÄTTAVISNINGAR för att förmå mig att ovillkorligen acceptera nödvändigheten av de rådsbeslut som jag har kritiserat, trots att jag upplever dem som orättfärdiga och moraliskt tvivelaktiga. Rådsmedlemmarnas förklaringar har inte kunnat övertyga mig.

Det kan tilläggas att jag efter att ha tagit del av rådets senaste beslut om min avstängning uttryckt ytterligare kritiska synpunkter om denna konflikt på sociala medier. Martinus Saks utveckling är enligt min uppfattning något som angår oss alla intresserade, även om rådet för Martinus Institut tycks vilja dölja en stor del av sitt beslutfattande med motiveringen att det rör sig om rent interna angelägenheter. Men rådet borde enligt min mening framstå som ett serviceorgan som kunde erbjuda människor inspirerande stöd för deras egna fria initiativ när det gäller att sprida kunskap om Det Tredie Testamente.

Några citat från rådspappren:

Vi skal også huske på, at det, som er pengespørgsmål og lønspørgsmålet i alle andre ting, - det er moralspørgsmål hos os. Det er det, vi lever for. Det er det, vi arbejder med. Det er at opfylde moralspørgsmål. Hvem kan opfylde dem mest. Hvem er dygtigst til at finde sig i en fornærmelse. - Hvem bliver aldrig fornærmet. Det er jo en opdragelse hele vejen indenfor sagen. Og på den måde skal det brede sig til alle mennesker. Derfor må der ikke være nogen mur omkring ... der må ikke være nogen begrænsninger ... ikke nogen sekt eller navn ... det er en videnskab, som vi søger at opfylde. Men det kan jo også være farligt, hvis man lader et flertal få alt for megen magt på en bestyrelse (5 mars 1974).

Hvis det laves som love, kan det ikke laves uden at være en slags diktatur. Hvis vi laver love, - det skal være sådan og sådan ... hvis jeg laver det sådan, det skal være sådan, det skal være sådan ... så har jeg dikteret. Jeg ønsker ikke at diktere. Jeg ønsker, at alle kan komme, der har lyst til at være med (21 maj 1974).

Det betyder jo ikke, at bestyrelsen er en slags diktator over medarbejderne. Det er det, vi skal ind på, når vi nu taler om medarbejderne ... så skal vi ind på, hvor meget frihed ... hvordan kan vi ordne det på den kosmiske måde for dem. For det skal jo ikke være sådan, at de siger ... "Ja, de (bestyrelsen) er overordnede"... Ja, - det er I jo. Men det forandrer jo ikke sagen, at I har en god, dejlig kærlig moral (21 maj 1974).

Altså det vi laver, det er hverken forretning eller sekt eller samfund. Derfor har den ikke andre love end menneskets egen lyst, - jeg mener lyst til at være kærlig og være retfærdig. Det er det, vi baserer os på. Og i samme grad som man kan præstere det, i samme grad er man jo et meget, - dejligt medlem (27 augusti 1974).

Påstådda personangrepp

En av rådets allvarligaste beskyllningar mot mig som skäl för min avstängning är att jag på sociala medier öppet skulle ha "uttryckt kritiska synpunkter i form av personangrepp inte bara på rådets medlemmar utan även på en av våra frivilliga medarbetare". — Låt oss titta lite närmare på dessa anklagelser!

Personangrepp brukar normalt definieras som en direkt attack mot en eller flera specifika namngivna personer. Mina kritiska synpunkter på sociala medier har handlat om personers AGERANDE och kritiken är inte avsedd att rikta sig mot personerna själva. Jag känner ingen speciell antipati mot någon person. Kritiken berör således uteslutande rådet i deras ROLL som RÅDSMEDLEMMAR, samt den stränga modereringen på Kosmos Forum, där alla som skriver obekväma kommentarer som klassificeras som rådets interna angelägenheter, i stället hänvisas till att ställa sina frågor direkt till rådet.

A) Jag kan inte minnas att jag på sociala medier har gått till direkta personangrepp i ordets egentliga betydelse. Vid något tillfälle har jag försökt skoja lite och nämnt namnet "Putin" plus en glad e-moj-gubbe i samband med att en frivillig medarbetare som nu modererar institutets officiella Kosmos Forum, begränsat diskussionerna på ett i mitt tycke överdrivet sätt. Inlägg som handlar om ämnen som inte bedömts som godkända för vidare diskussion har raderats, och ibland har hela trådar stängts av för vidare diskussion. Det bör framhållas att jag är bekant med moderatorn sedan flera år tillbaka, och vänner brukar vara uppriktiga mot varandra. Kommentaren var skämtsamt menad från min sida, men jag är naturligtvis ledsen om personen känt sig sårad av detta.

Att jag i detta mitt opassande "skämt" nämnde Putin med referens till Ryssland beror på att det som bekant just nu råder en stark censur i detta land och att det till och med kan vara straffbart att tala sanning. Naturligtvis är Rysslands censur ingalunda jämförbar med modereringen av Kosmos Forum, men jag upplever ändå att det där borde finnas större utrymme för fria diskussioner mellan människor och att även kritiska synpunkter som berör Martinus Saks utveckling kunde tillåtas att bli ventilerade.

B) I rådets mail till mig anklagas jag vidare för följande: "Du har till exempel på Facebook, i ett forum med ett stort antal Martinus-intresserade personer, skrivit att rådets yngre medlemmar har utsatts för "hjärntvätt" under rådsarbetet."

Jag syftade här på att rådsmedlemmarna för att bli godkända varit tvungna att avlägga en form för LOJALITETS-ED till rådet och till Martinus Institut. Detta krav har INTE sin grund i Martinus egna anvisningar utan är ett påbud som beslutats på senare tid! Självklart måste rådsmedlemmarna sträva efter att bli eniga i sitt beslutsfattande. Men om ens tänkesätt inte är på våglängd med alla andras tänkesätt redan från början, riskerar man med en sådan lojalitets-ed att köpslå med sin tankefrihet och frivilligt göra sig själv till en "intellektuell invalid". Hur skall man samtidigt med denna frivilliga inskränkning av ens tankefrihet kunna representera den utvecklade sanningssökare och andliga forskare som Martinus främst hänvänder sig till?

C) I sitt mail till mig skriver rådet vidare: "du har i en mailkonversation (OBS! = min kommentar) med (rådsmedlemmen) NN liknat en rådsmedlem vid en 'Stasiagent'."

Efter att jag uttryckt mig kritiskt om rådet på ett Facebook-forum mottog jag ett PRIVAT mail från en av mina bekanta som också är rådsmedlem. Denna rådsmedlem hade reagerat starkt på grund av det som jag skrev. Efter att ha undersökt vilka personer som var medlemmar på den slutna Facebook-gruppen kunde jag konstatera att rådsmedlemmen i fråga själv INTE VAR MEDLEM i den slutna grupp där jag hade skrivit och därför inte på egen hand kunnat läsa mitt inlägg. Det måste alltså ha varit en ANNAN person som delgivit rådsmedlemmen vad jag skrivit. VEM denna person är har jag fortfarande ingen aning om, och jag har heller inte kunnat veta att denne OCKSÅ råkade vara rådsmedlem.

Rådet påstår alltså att jag liknat en för mig obekant rådsmedlem vid en "Stasi-agent". Jag kan i och för sig inte förstå vad det gör för skillnad om denna person är rådsmedlem eller ej. Det jag mest förundrar mig över är att någon eller några tycks ägna en massa tid åt att "lusgranska" allt som skrivs på sociala medier och även på annat håll. Dessutom är jag förundrad över hur rådet kan rikta anklagelser mot mig över något som jag uttryckt i en PRIVAT mailkorrespondens till den rådsperson som är min bekant, och som jag skrivit till personen enbart i egenskap av PRIVATPERSON och inte i rollen som rådsmedlem. Vad i all världen har rådet med min privata korrespondens att göra?

Hur kan mitt uttalande om "Stasi-agent" vara ett personangrepp när jag inte ens vet vem personen i fråga är? Allt som sägs eller skrivs tycks komma till rådets kännedom och således även rent privat korrespondens. Vid mina senaste fysiska möten med rådsmedlemmar har jag dessutom muntligt och i skämtsamt ton påpekat att det faktum att representanter för Martinus Institut upprepade gånger ställt mig till svars för min kritik av rådet på sociala medier, påminner lite om den angiveriverksamhet i det gamla Östtyskland som Stasi stod för. Det var mitt intryck att ingen tog illa upp av mitt ironiska skämt i dessa otvungna sammanhang.

Även om det hela mest var menat som ett skämt från min sida, så medger jag gärna att det ur min synvinkel kan ligga ett korn av sanning i denna min association till Stasi. Det är för mig en gåta att rådet tycks se det som en av sina angelägna uppgifter att granska allt vad människor säger och skriver! För mig förefaller det oroande för att inte tala om ett tecken på en något "paranoid" inställning. Varför vill rådet kontrollera allt och alla och precis allt vad varenda människa skriver och säger om rådet, inte bara på sociala medier utan nu även i rent privat korrespondens? —Tänk om jag på liknande sätt på något sätt skulle få insyn i rådsmedlemmarnas egen PRIVATA korrespondens och ställa dem till svars för vad de har skrivit? Jag har svårt för att föreställa mig att Martinus har givit sitt medgivande till att rådet skulle få befogenhet att kontrollera allt och alla.

D) Rådet har i sitt mail också skrivit att jag hävdade att "ett av mailen inom ramen för den dialog med Jan Langekær, som vi nu inlett, har karaktären av 'rena trakasserier'."

Det är sant att jag upplevt rådets korrespondens med Jan Langekær gällande hans informationsverksamhet inom ramen för stiftelsen Livets Skole, som en kommunikation med karaktär av "trakasserier". Varje gång Jan har velat arrangera en ny informationsutställning med institutets copyrightskyddade informationsmaterial (symboler och annat), har han tvingats att redovisa precis varenda DETALJ i den planerade utställningen för att få Martinus Instituts godkännande. Rådet önskar tydligen få fullständig KONTROLL över all informationsverksamhet utanför dess egna ramar (med mindre den är hundraprocentigt identisk med rådets eget information). Korrespondensen med Jan har bland annat innehållit hotfulla påminnelser om det juridiskt formulerade domslutet som innebär att Jan på grund av rättsprocessens dom "inte får lov att informera om Det Tredie Testamentet för allmänheten"!

Nu har parterna lyckligtvis nått ett samförstånd som gjort det möjligt för Jan att informera om verket i utställningar utan att detaljgranskas av rådet varje gång.

Jag hade förmånen att vara närvarande vid Martinus sista offentliga anförande i samband med hans 90-års födelsedag på Falconer Center i Köpenhamn. Vid detta tillfälle framhöll han att rådets uppgifter skulle vara mycket BEGRÄNSADE och inskränka sig till att i första hand bevara verket oförändrat och att sörja för undervisningen i Klint. Han förutspådde att det

efterhand skulle komma att uppstå alltför centra för information om Det Tredie Testamentet på många platser och baserat på fria initiativ. All informationsverksamhet är inte avsedd att äga rum enbart inom ramen för Martinus Institut. Mot denna bakgrund kan jag inte förstå rådets ambition att så till den grad vilja kontrollera all verksamhet utanför sina egna domäner.

Min KONKLUSION är att rådets anklagelser mot mig om personangrepp vilar på ett mycket tunt underlag! Huvudskälet till min avstängning är utan tvekan min kritiska inställning till rådet för Martinus Institut. Att rådet känt behov av att "krydda" sina anklagelser mot mig med hjälp av överdrivna påståenden om personangrepp torde kunna förklaras med att offentliggörandet av min avstängning som medarbetare därmed skulle framstå som mer berättigad och relevant i andras ögon!

Ospecificerade samarbetsproblem

Ett mail till Undervisningsgruppen och Översättargruppen, där man ber om största "diskretion", har sänts ut utan min vetskap (jag kan efter min omedelbara avstängning inte längre kan ta del av korrespondens i dessa grupper). I detta mail anges "allvarliga" SAMARBETSSVÅRIGHETER som skäl till min avstängning, och att detta "till sist har medfört att vi har sett det som den enda utvägen att våra vägar måste skiljas åt, med hänsyn till helhetens bästa och med hänsyn till våra frivilliga medarbetares välmående". I samma meddelande framgår det även att rådet har SAMRÅTT med de ansvariga för Undervisningsgruppen och för Översättargruppen, innan beslutet hade tagits.

Mig veterligen finns det ingenting som jag sagt eller gjort vare sig mot någon av mina kollegor bland undervisarna eller mot någon person inom Översättargruppen som ger rådet rätt att anklaga mig för samarbetssvårigheter. Det känns mycket besynnerligt att man rådfrågar helt UTOMSTÅENDE personer i frågor som enbart har med min relation till rådet att göra!

I samband med mina uppgifter som undervisare på Martinus Institut och i Martinus Center i Klint har jag aldrig upplevt några samarbetsproblem med vare sig centrets gäster eller med mina kollegor. Min kontakt med rådsmedlemmarna har varit mycket begränsad. Jag har kunnat utföra mina uppgifter i fred utan inblandning i rådets förehavanden. När jag har ansvarat för olika studiegrupper under sommarsäsongen i Klint har jag i princip aldrig upplevt några problem eller någon disharmonisk stämning. Detta till skillnad från mina andra undervisande kollegor som ofta berättat om förekommande problem i studiegrupperna.

Min konklusion är därför att rådets påståenden om SAMARBETSPROBLEM kan tolkas enbart som något som fabricerats i släptåget av min oenighet med rådets politik och beslut. Jag har dock instinktivt kunnat ANA en viss personlig ANTIPATI mot mig från ett par ansvariga personer för Undervisningsgruppen respektive Översättargruppen, vilket troligtvis har spelat en bidragande roll i rådets beslut om min avstängning!

Rådsmedlemmarna har av en tidigare rådsmedlem som inte längre är verksam, beskyllts för att alltför lättvindigt skapa avlönade arbetsuppgifter åt sig själva vid sidan av det egentliga rådsarbetet. Denna person har onekligen rätt i att det verkar besynnerligt att rådsmedlemmar tillåts sitta på TVÅ stolar samtidigt: i ett fall dels som rådsmedlem OCH som ansvarig för Undervisningsgruppen! Jag nämner detta inte minst för att det då blir frågan om ett slags JÄV-situation. Personer som i sina roller som ansvariga för undervisning och översättning

inte alls har varit direkt involverade i frågor som har med min kritik av rådet att göra, har sålunda rådfrågats och gett sitt bifall till min utslutning!

Rådet skriver att "den bärande grunden för att vara frivillig medarbetare och arbeta med att förmedla den andliga vetenskapen på Martinus Institut och Martinus Center Klint är att vi alla utifrån Samarbetsstrukturen strävar efter att skapa en ljus och kärleksfull atmosfär som präglas av ömsesidig respekt. Vi kan inte alltid uppnå enighet, men vi behöver kunna känna ömsesidigt förtroende och tillit till att alla medarbetare, frivilliga såväl som avlönade, arbetar för att främja tolerans, vänskap och kärlek till varandra och till Martinus Sak."

Den kärlek och vänskap som här påpekas är väl någonting som vi alla längtar till när vi intresserar oss för Martinus analyser! — Själv har jag aldrig inbillat mig att vara mer utvecklad än någon annan person. Ingen blir plötsligt över en natt mer utvecklad i humant hänseende efter att ha studerat Martinus verk. Alla borde genom självreflektion eftersträva den ödmjukhet som gör att man kommer till insikt om sin egen ofullkomlighet och att de flesta av oss ännu har ett gott stycke kvar att utvecklas innan man når fram till fullkomlighet. Att vara verksam inom Martinus Institut betyder inte per automatik att man är speciellt högt utvecklad bara fördenskull.

När man läser rådets efterlysning om en ljus och kärleksfull atmosfär, rimmar det enligt min erfarenhet inte så väl med rådets eget sätt att kommunicera. Rådets skrivelser har av tradition präglats av en stil som för tankarna till formell byråkrati utan särskilt mycket mänskliga känslor och empati. Det mail som skrevs till mig och som motiverar min avstängning kan vid första påseende uppfattas som vänligt och "kärleksfullt", men själv tycker jag mig genomskåda ett rätt så giftigt budskap, fast kamouflerat med "chokladöverdrag", för att det i andras ögon skall verka leva upp till en sådan kärleksfull atmosfär som man kan förvänta.

Som "plåster på såren" i rådets mail om min avstängning, erbjuds jag vara "välkommen att liksom andra intresserade framöver besöka Martinus Institut och Martinus Center Klint, --- som kursdeltagare eller feriegäst hos oss"!

Vad betyder uttrycket "HOS OSS"? — I mina ögon antyder det att man ser sig själv som ÄGARE i chefsposition av ett slags "företag" i stället för att representera en institution som i osjälviskhetens anda verkar för det allmännas bästa.

Det kan naturligtvis tyckas generöst av rådet att hälsa mig välkommen som gäst i Klint, fast då utan arbetsuppgifter och med dyr kursavgift för undervisningen. Jag kan inte känna att jag är betjänt av att undervisas av mina tidigare kollegor om innehållet i Det Tredie Testamente. Jag har ju själv tillgång till all litteratur, alla symboler och föredrag av Martinus DIREKT, som jag kan studera UTAN förmedling genom några mellanhänder. Dessutom undervisas jag och alla andra levande väsen varje dag och varje sekund i livet av högre makter!

I den granskande journalistik som bedrivs av etablerade nyhetsmedier nuförtiden avslöjas inte sällan hur personer anställda i ett eller annat företag agerat som "visselblåsare" och avslöjat missförhållanden på sina arbetsplatser, varefter de blivit avskedade. Chefen har ofta förbjudit dem att tala med pressen om det som man betecknar som företagets interna problem. Men när chefen därefter intervjuas av journalister brukar han/hon förneka att uppsägningen har med den anställdes avslöjanden att göra; i stället skyller chefen ofta på just ospecificerade SAMARBETSSVÅRIGHETER. Chefens svar till journalisterna blir då vanligtvis att man inte vill kommentera några närmare detaljer. Jag upplever definitivt ett likartat tankesätt när rådet

anklagar mig för "allvarliga samarbetsproblem". Min slutsats är att huvudanledningen för min avstängning är att personer känt sig kränkta av min kritik av rådet och ingenting annat!

Citat från rådspappren:

Hvis en mand kommer og siger, at han gerne vil give 10 kr., så er der vist ingen, der kommer og siger: det skal jeg nok betale, - det skal du ikke give. Sådan skal det også være med det manuelle arbejde. En mand vil gøre noget i haven, - han har så god tid, - er der ikke noget, jeg kan lave i haven? - Jo, så sætter vi ham måske til at lave haven. Så skal der ikke komme en mand og sige: Det skal du ikke lave. Det skal vi sørge for. Jeg mener, vi skal netop være glad for alle dem, der hjælper. Hvordan skulle sagen eksistere, hvis I ikke hjalp med allesammen? - I hjælper jo allesammen. Hvis nogen sagde: det skal du ikke, og det skal du ikke ... hvor blev sagen så af? - Nej, det skal vi ikke have (7 sept 1976).

Alt det, der er i foreninger og sammenslutninger, det er det, der laver spektakler. For når nogen er kommet godt ind i en sag, og de så laver noget, så skal de smides ud. Der er ikke nogen, der skal smides ud af vores. De er aldrig smidt ind. De går ind og ud af sig selv (20 september 1977).

Slutkommentarer

En berättigad fråga är varför jag trots min kritiska inställning till rådet ändå har valt att fortsätta hjälpa till med undervisning och översättning i Martinus Institutets regi. — Jag har under större delen av mitt liv önskat att tjäna Martinus och hans sak, av hela mitt hjärta och överallt där det är möjligt och där information bedrivs på ett seriöst sätt. För mig har dessa arbetsuppgifter upplevts som EN sak för sig, medan rådet och dess angelägenheter har upplevts som någonting helt ANNAT. Att sprida information om Det Tredie Testamente handlar alltså för mig inte om rådets politik och beslut; Martinus Saks utbredning och rådet upplever jag som TVÅ olika saker. Därför har jag inte känt det som ett hinder att vara medarbetare och vilja hjälpa till trots min kritiska inställning mot rådet. Det är analyserna och den MORAL som följer av dessa som är Sakens verkliga kärna! Det centrala i Martinus verk är hans egna skrifter, föredrag och symboler omkring vilka alla aktiviteter borde kretsa.

Det finns ännu så länge inte särskilt många centra för Det Tredie Testamente i världen, så min avstängning från Martinus Institutet innebär för mig personligen en påtaglig begränsning. Jag förhindras därmed att vidarebefordra allt det som jag erfarit mig till genom alla år och som utgör det samlade kunskapsområde, där jag allra bäst skulle kunna ha varit till nytta för andra. Den som vill hjälpa till måste naturligtvis ha överseende med sina medmänniskors ofullkomligheter, men överseende är inte detsamma som tystnadskultur!

Jag har under en mycket lång period av mitt liv känt stor glädje och inspiration av att besöka Klint och hjälpa till med undervisningen där, träffa mina kära vänner och kollegor, och att få vistas i en naturskön omgivning. Så det är med stor sorg och minskad livsglädje som jag nu tvingas inse att om inget oförutsett inträffar, kommer denna period som ändå betytt så mycket för mig, att vara avslutad för resten av mitt jordeliv. Mina eventuella framtida besök blir förmodligen högst sporadiska och kortvariga.

För ca 40 år sedan efter Martinus frånfälle skall en rådsmedlem ha yttrat följande: "Nu er det o s der bestemmer!" Detta yttrande har tyvärr alltsedan dess angett grundtonen för rådsarbetet. Jag har alltid upplevt en dissonans mellan rådets i mina ögon auktoritära ledarstil och den kärleksfulla anda som borde vara ledordet för all verksamhet som har med Martinus epokgörande verk att göra. Gud må förbjuda att Martinus Sak urartar till någon form för sekt!

Den bör inte påminna om ett påvedöme, affärsföretag, ordenssällskap, eller på annat sätt baseras på flocktendenser!

Jag har med Rolfs tillåtelse till denna skrivelse bifogat hans gamla utkast och förslag till en samarbetsstruktur för rådsarbetet och medarbetarskapet inom MI. Den baseras helt på rådspappren och skrevs INNAN de övriga rådsmedlemmarna utarbetade institutets egen tryckta Strukturbok. Den som är uppmärksam kan notera den påfallande skillnaden i tankeklimat! Jag blir faktiskt tårögd av att läsa Rolfs utkast, för dess innehåll motsvarar precis den anda som jag och många andra har längtat efter och som borde råda överallt där det informeras om Martinus verk. Rolfs förslag och institutets Samarbetsstruktur representerar två sinsemellan helt skilda synsätt, trots att bägge är baserade på utvalda citat från rådspappren med Martinus anvisningar vid de rådsmöten som ägde rum mellan år 1974 och 1981!

Jag och många med mig längtar starkt efter ett "paradigmskifte" inom Martinus Institut. Vi efterlyser ett institut präglad av just den ljusa och kärleksfulla anda och atmosfär som rådet själv efterlyser i sitt mail! Vi efterlyser ett öppet och transparent råd med en mjukare och vänligare framtoning, ett råd som kommer människor till mötes genom att kliva ner från sin upphöjda piedestal. Rådet borde bestå av människor som inte attraheras av makt och lust till att bestämma över andra, som inte känner dragning till regler och förordningar och att inordna människor i hierarkier. Rådet borde alltid bestå av sanningssökande människor som aldrig avsäger sig sin tankefrihet och som aldrig kompromissar med sin moral och sitt samvete. Rådet bör i alla avseenden tillämpa den verkligt kristliga moral som utgör ledstjärnan genom hela Martinus verk!

Jag skulle önska att inte bara jag utan även rådsmedlemmarna ville rannsaka sina egna motiv och sig själva, hur smärtsamt detta än kan kännas. Att beträda sådana viktiga positioner borde innebära att man i alla avseenden försöker leva upp till att framstå som föredömen för andra människor. Med ödmjukhet och ett öppet sinne borde man erkänna möjligheten av att en del tidigare beslut kan ha varit olämpliga misstag som har begåtts under årens gång. Det borde då inte vara omöjligt att ompröva sådana beslut i syfte att försöka göra allting gott igen. Rättssaken och dess obehagliga följder har skapat ett djupt infekterat sår i hela Sakens utveckling, och denna olyckliga historia kommer inte att lösas av sig självt!

Martinus Institut borde efterskänka det stora penningbelopp som de dömda i rättssaken nu har tvingats betala! De skulle i så fall vara en genial uppvisning i sann kristlig moral i Martinus anda. Rådet har fått en "magisk" nyckel i sin hand som kan öppna alla låsta dörrar och helbräddagöra alla olyckliga sår samt råda bot på den splittring som nu uppstått bland människor som är seriöst intresserade av Martinus verk!

Vi upplever i dagsläget en dramatisk brytningstid mellan å ena sidan ett gammaldags auktoritärt tänkesätt på våglängd med den straffande Moselagen, och å andra sidan den alltförlåtande moral som Kristus demonstrerade på korset! Den gamla världsimpulsens nedärvda tankeklimat bryts nu mot ett tankeklimat som harmonierar bättre med den nya världsimpulsen, ett tankeklimat som stimulerar det självständiga frihetliga tänkandet hos moderna sanningssökare och andliga forskare. Vatten och olja låter sig inte blandas...

Det finns en populär devis som lyder: "Vill du ha rätt eller vill du ha fred?" Den kan lätt slås i huvudet på folk som inte delar flockens åsikter. Men den skulle kunna omskrivas till: "Vill du söka efter SANNING eller nöjer du dig med FRED?" Det rör sig i grunden absolut inte om att

"få rätt". Men om vi skall försöka bli "andliga forskare" får vi inte sluta att utforska livet och lära oss skilja på rätt och fel, gott och ont, sant och falskt!

Vem har sagt att det måste vara en motsättning mellan å ena sidan att söka sanningen och ta ställning moraliskt, och å andra sidan längta efter fred och vänskap? — Vi längtar väl alla efter fred och vänskap! Martinus förklarar att verklig kärlek är visdom och omvänt. Livet läser korrektur på våra handlingar, och att söka fred utan att bry sig om moral och vad som är rätt och fel, att inte vilja lyssna på logiska resonemang, eller att inbilla sig att man är mer kärleksfull än man i själva verket är, allt detta slår förr eller senare tillbaka på oss själva. De som är mer intellektuellt tränade må visserligen se upp så att inte intelligensen spelar dem några spratt. Men det är precis lika illa om man låter känslan styra och inte bryr sig om att lyssna och använda sig av sin analysförmåga!

Ingemar Fridell
Nyhamnsläge 29 maj 2022